

Teza: wydanie orzeczenia bez przeprowadzenia rozprawy a zarzuty odwołania

Zgodnie z art. 447 § 5 k.p.k. podstawą apelacji (odwołania w postępowaniu dyscyplinarnym) nie mogą być zarzuty określone w art. 438 pkt 3 (tj. błędu w ustaleniach faktycznych) i pkt 4 (tj. rażącej niewspółmierności kary), związane z treścią zawartego porozumienia, o którym mowa w art. 343, art. 343a i art. 387 k.p.k.

Sygn. akt WO-106/17

POSTANOWIENIE

z dnia 21 listopada 2017 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w składzie:

Przewodniczący: SWSD Teresa Famulska

Sędziowie: SWSD Juliusz Cybulski

SWSD Cezary Andruszewski /sprawozdawca/

Protokolant: Aneta Stefańska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego Michała Jasiaka

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2017r. sprawy radcy prawnego R. K.

obwinionego o czyn z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych i inne

na skutek odwołania wniesionego przez obwinionego R. K.

od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie z dnia 28 lutego 2017 roku, sygn. akt OSD/KR/46/16

p o s t a n a w i a

I. na podstawie art. 429 § 1 kpk w zw. z art. 430 § 1 kpk w zw. z art. 447 § 5 kpk

w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. 2017 poz. 1870) pozostawić bez rozpoznania odwołanie wniesione przez obwinionego R. K. od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie z dnia 28 lutego 2017 roku, sygn. akt OSD/KR/46/16

II. obciąża kosztami postępowania odwoławczego przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w zryczałowanej kwocie 1.300,00 (słownie: jeden tysiąc trzysta złotych) Krajową Izbę Radców Prawnych.

UZASADNIENIE

W dniu 27 października 2016 roku do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie wpłynął wniosek Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie o wydanie orzeczenia bez przeprowadzania rozprawy i wymierzenie obwinionemu R. K. za popełnione przewinienia dyscyplinarne uzgodnionej z obwinionym kary łącznej dziewięciu miesięcy zawieszenia prawa wykonywania zawodu oraz dodatkowo zakazu wykonywania patronatu na okres pięciu lat, gdyż okoliczności popełnienia przewinień dyscyplinarnych w ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego nie budzą wątpliwości, a postawa obwinionego wskazuje, że cele postępowania dyscyplinarnego zostaną osiągnięte.

Na posiedzeniu Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych

w Krakowie powyższy wniosek został zmodyfikowany przez strony poprzez uzgodnienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego i obwinionego o wymierzeniu obwinionemu za każdy czyn kary 3 miesięcy zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego oraz na podstawie art. 65¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych kary łącznej zawieszenia prawa wykonywania zawodu na dziewięć miesięcy oraz kary dodatkowej w postaci zakazu sprawowania patronatu na okres pięciu lat.

Orzeczeniem z dnia 28 lutego 2017 roku, sygn. akt OSD/KR/46/16 Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie uznał obwinionego R. K. za winnego:

1.

popęnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (t.j. Dz. U. z 2016r. poz. 233 ze zm.) oraz art. 6, 8, 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r.,

2.

popęnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (t.j. Dz. U. z 2016r. poz. 233 ze zm.) oraz art. 6, 8, 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r.,

3.

popęnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w zw. z art. 62 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r.

Uwzględniając wniosek Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie z dnia 25 października 2016 roku, zmodyfikowany na posiedzeniu w dniu 28 lutego 2017 roku – o wydanie orzeczenia bez przeprowadzania rozprawy, na podstawie art. 335 § 1 kpk w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wymierzył uzgodnioną z obwinionym za każdy z w/w w pkt 1, pkt 2 i pkt 3 karę 3 (trzech) miesięcy zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego oraz na podstawie art. 65¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych karę łączną w wysokości 9 (dziewięciu) miesięcy zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego oraz na podstawie art. 65 ust. 2 b ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych dodatkowo zakaz wykonywana patronatu na okres 5 (pięciu) lat.

Na podstawie art. 70⁶ ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (t.j. Dz. U. z 2016r. poz. 233) oraz Uchwały Nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015r. orzeczono obowiązek poniesienia przez Obwinionego zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego w wysokości 2.000,00 zł.

Odwołanie od powyższego orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie złożył obwiniony R. K., w zakresie wymierzonej kary łącznej. Obwiniony zarzucił niewłaściwe zastosowanie przepisu art. 65¹ ustawy o radcach prawnych i przepisu art. 86 kodeksu karnego. Obwiniony wskazał, że istotnie łączna maksymalna kara zgodnie z powołanymi przepisami wynosiłaby 9 miesięcy, tak jest to w orzeczeniu, jednak – zdaniem obwinionego – Sąd mógł zastosować łączenie kar i wymierzenie kary łącznej niższej od maksymalnej kary wynikającej z zsumowania poszczególnych kar.

Skarżący wniósł o zmianę wysokości kary łącznej, w ten sposób, aby została ona wymierzona jako kara łączna za orzeczone przewinienia przy uwzględnieniu dyrektywy z art. 86 kk pozwalającej na wymierzenie kary łącznej do

granicy sumy poszczególnych kar czyli o uwzględnienie możliwości wymierzenia kary łącznej w zakresie i granicach wynikających z tego przepisu.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

Odwołanie wniesione przez obwinionego R. K. od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie z dnia 28 lutego 2017 roku, sygn. akt OSD/KR/46/16 należało pozostawić bez rozpoznania.

Zgodnie z art. 447 § 5 kpk podstawą apelacji nie mogą być zarzuty określone w art. 438 pkt 3 (tj. błędu w ustaleniach faktycznych) i pkt 4 (tj. rażącej niewspółmierności kary), związane z treścią zawartego porozumienia, o którym mowa w art. 343, art. 343a i art. 387 kpk.

W realiach niniejszej sprawy Obwiniony nie mógł zatem skutecznie skarżyć rozstrzygnięcia o karze (karach jednostkowych i karze łącznej), albowiem rozstrzygnięcie to jest zgodne z zawartym w trybie 343 kpk porozumieniem zawartym z Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie, zmodyfikowanym na posiedzeniu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie w dniu 28 lutego 2017 roku.

W myśl art. 430 § 1 kpk sąd odwoławczy pozostawia bez rozpoznania przyjęty środek odwoławczy, jeżeli zachodzą okoliczności określone w art. 429 § 1 (tj. został on wniesiony po terminie lub przez osobę nieuprawnioną albo jest niedopuszczalny z mocy ustawy), albo jeżeli przyjęcie tego środka nastąpiło na skutek niezasadnego przywrócenia terminu.

Ponieważ odwołanie Obwinionego w zakresie kary łącznej w wypadku orzeczenia wydanego w trybie art. 343 kpk jest niedopuszczalne z mocy ustawy, tj. przepisu art. 447 § 5 kpk, należało pozostawić je bez rozpoznania.

Mając powyższe na uwadze, Wyższy Sąd Dyscyplinarny orzekł jak w pkt I postanowienia.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 70⁶ ustawy o radcach prawnych.